

Text > **LAURA REIXACH** (Girona, 1970). Li agrada enllaçar paraules, buscar el mot precís i veure com el paper o la pantalla s'omplen d'una realitat fictícia. També dibuixa i pinta. Tan sovint com pot combina ambdues disciplines. És autora de *Girona a traç de llapis* i d'uns quants àlbums il·lustrats infantils.

L'anell

Quan alça la copa per fer un brindis, el telèfon sona de nou: l'enèsim *guasap* del sopar. Sense donar-li temps a badar boca, la dona diu que ha de mirar-lo, que no pot esperar perquè la negociació està essent molt difícil. Mentre abaixa la copa, l'home recorda quan es van conèixer, els ulls d'ella mirant-lo embadalida i la seva atenció sol·lícita. La dona somriu: això rutlla, la seva proposta ha agradat al client. «Amb la comissió, aquest estiu podríem anar al Canadà», gairebé crida. També comenta que, a part del dúplex amb terrassa i jacuzzi que està a punt de caramel, hi ha uns altres clients molt interessats en un *loft*. El darrer d'una nova promoció, molt ben situats, a tocar de la plaça de l'U d'Octubre. Ell se n'ha de recordar perquè l'hi va ensenyar quan van començar-hi les obres. L'home assenteix, s'esforça a mostrar-se interessat i a somriure. «Segur que tancaràs la venda aquest mateix vespre.» El seu to no és irònic. La dona replica: «Tant de bo! Encara tinc marge de maniobra, però sense veure'ls la cara no tinc clar si convé cedir una mica més o si ja han picat l'ham...».

Beuen. El cava és fresc i afruitat. L'home ha desistit de fer el brindis i observa els plats mig buits, restes del caneló de llamàntol suren damunt una bassa semilíquida i blanquinosa. Tots dos han coincidit que la beixamel no estava ben lligada. Li mancava consistència. Fins aleshores, aquest ha estat l'únic diàleg que han mantingut. La feina, les vacances i el temps o el menjar són les crosses que sempre els acaben salvant del silenci. Ell no se n'havia adonat fins aquell vespre.

Mentre ella contesta al client indecís, l'home es concentra en la carta de postres. Li fa l'efecte que amb els noms pomposos justifiquen el preu abusiu de les esquifides llepolies. Sorbet de gerds amb reducció de ratafia sobre un llit de xocolata cruixent o

Ha desistit de fer el brindis i observa els plats mig buits, restes del caneló de llamàntol suren damunt una bassa semilíquida i blanquinosa

pastís de maracujà amb encenalls de *marron-glacé* fornejats amb xerès sec són dues de les sofisticades opcions. No li abelleixen.

De fet, a ell li vindria de gust una crema catalana. És un home tradicional. Però aquesta opció no apareix a la carta. I ell no és dels que pren decisions a la babalà. Al contrari, analitza qualsevol situació amb una precisió d'orfebre, sospesant els pros i els contres fins a dirimir el més ínfim detall. Quan va iniciar la seva relació amb ella, fins i tot va contractar els serveis d'un detectiu privat per verificar que tot el que la dona li explicava era cert. Ara, però, no sap què fer. L'anell li crema a la butxaca de la jaqueta. Fa una setmana no en tenia cap dubte, però aquell sopar li ho ha capgirat tot.

«I així què celebrem avui?», pregunta ella, alçant el cap del mòbil.

Analitza qualsevol situació amb una precisió d'orfebre, sospesant els pros i els contres fins a dirimir el més ínfim detall

Phina'19

Il·lustració > FINA SALA és llicenciada en belles arts. Combina l'activitat artística amb el disseny i la direcció d'art. És sòcia fundadora de Philinks, agència creativa. Participa en diferents projectes en l'àmbit de la creació, comunicació i esdeveniments. Treballa amb tècniques de pensament visual i col·labora amb entitats com la Fundació Joan Miró i la UPC.